

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/77/2015
Identifikačné číslo spisu:	4111010699
Dátum vydania rozhodnutia:	09.12.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:4111010699.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Aleny Šiškovcej a JUDr. Martina Bargela na neverejnom zasadnutí 9. decembra 2015 v Bratislave v trestnej veci obvineného K. K. , pre trestný čin úverového podvodu podľa § 250a ods. 1, ods. 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 1T 74/2011, o dovolaní, ktoré podal obvinený K. K., prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Jozefa Barana, advokáta v Žiari nad Hronom, proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 26. februára 2015, sp. zn. 4To 126/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného K. K. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Trestným rozkazom Okresného súdu Nitra z 29. februára 2012, sp. zn. 1T 74/2011, boli obvinení K. K., P. K. a V. K. uznaní za vinných z trestného činu úverového podvodu podľa § 250a ods. 1, ods. 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej aj „Trestný zákon“) spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 6. októbra 2004 v Zlatých Moravciach, na Námestí Andreja Hlinku, v pobočke Slovenskej sporiteľne, a.s., vylákali splátkový úver tak, že K. K. a P. K. uzavreli so Slovenskou sporiteľňou, a.s., Bratislava, zmluvu o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX vo výške 9 958,18 Eur (300 000 Sk), pričom ručiteľom tohto úveru im bol V. K., ktorý podpísal dohodu o ručení v ten istý deň a na tom istom mieste, pričom v žiadosti o poskytnutie splátkového úveru uviedli nepravdivé údaje týkajúce sa ich zamestnávateľov a výšky príjmov, splátky úveru splácali do 20. apríla 2006 a spôsobili tak poškodenej organizácii Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova ulica č. 48, Bratislava, škodu vo výške 9 958,18 Eur (č. l. 222 spisu).

Okresný súd Nitra za to obvineným uložil podľa § 250a ods. 3 Trestného zákona, § 353 ods. 2 Trestného poriadku trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, pričom podľa § 58 ods. 1 písm. a/

Trestného zákona, § 59 ods. 1 Trestného zákona súd obvineným výkon trestu podmienene odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Zároveň podľa § 354 ods. 1 písm. f/ Trestného poriadku, § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodenú organizáciu Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova ulica č. 48, odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Obvinený K. K. a obvinená P. K. podali prostredníctvom svojho obhajcu proti vyššie uvedenému trestnému rozkazu odpor; trestný rozkaz sa tak stal právoplatným vo vzťahu k V. K. dňa 17. marca 2012.

Následne rozsudkom Okresného súdu Nitra z 31. januára 2014, sp. zn. 1T 74/2011, bol obvinený K. K. uznaný za vinného zo spáchania trestného činu úverového podvodu podľa § 250a ods. 1, ods. 3 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

dňa 6. októbra 2010 v pobočke Slovenskej sporiteľne, a.s., Bratislava, v Zlatých Moravciach, na Námestí Andreja Hlinku, spoločne s už odsúdeným V. K. a ďalšou doposiaľ nestotožnenou osobou ženského pohlavia, ktorá vystupovala ako P. K., vylákali úver vo výške 9 958,18 Eur (300 000 Sk) tak, že K. K. podal žiadosť o poskytnutie spotrebného úveru vo výške 9 958,18 Eur (300 000 Sk), následne uzatvoril zmluvu o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX ako dlžník a V. K. ako ručiteľ a po jej uzavretí finančná hotovosť vo výške 9 958,18 Eur (300 000 Sk) bola poukázaná dňa 6. októbra 2004 na účet číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený na W. B. a K. K., ktorý bol zriadený dňa 6. októbra 2004, pričom pri uzatváraní zmluvy o splátkovom úvere K. K. ako dlžník a V. K. ako ručiteľ uviedli nepravdivé údaje týkajúce sa ich zamestnávateľov a výške ich príjmov, úver splácali do 20. marca 2006 tak, že zo sumy 9 958,18 Eur (300 000 Sk) uhradili podľa vyčíslenia poškodenej spoločnosti len sumu 2 277,47 Eur a ďalšie splátky už neuhradili, čím spôsobili poškodenej spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova ulica č. 48, Bratislava, škodu vo výške 7 680,71 Eur.

Za to súd uložil obvinenému K. K. podľa § 250a ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, výkon ktorého bol obvinenému podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, § 59 ods. 1 Trestného zákona podmienene odložený so skúšobnou dobou v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Zároveň podľa § 285 písm. c/ Trestného poriadku súd oslobodil obvinenú P. K. spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nitra, sp. zn. 3 Pv 143/2009, z 15. júna 2011 pre skutok kvalifikovaný ako trestný čin úverového podvodu podľa § 250a ods. 1, ods. 3 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť tak, že

dňa 6. októbra 2004 v Zlatých Moravciach na Námestí Andreja Hlinku, v pobočke Slovenskej sporiteľne, po predchádzajúcej vzájomnej dohode vylákala úver zo Slovenskej sporiteľne, a.s., Bratislava, tým spôsobom, že K. K. a P. K. uzavreli s uvedenou spoločnosťou zmluvu o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX na úver vo výške 9 958,17 Eur (300 000 Sk), ktorej súčasťou bola aj dohoda o ručení, ktorú ako ručiteľ podpísal V. K., po poskytnutí finančnej hotovosti úver splácali do 20. apríla 2006, ďalšie splátky neuhradili, pričom pri uzatvorení zmluvy o úvere uviedli nepravdivé údaje týkajúce sa ich zamestnávateľov, čím spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava, spôsobili škodu vo výške poskytnutého úveru 9 958,17 Eur (300 000 Sk),

pretože nebolo dokázané, že tento skutok spáchala obvinená P. K..

Napokon podľa § 288 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku súd poškodenú spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova ulica č. 48, Bratislava, s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti rozsudku Okresného súdu Nitra podal obvinený K. v zákonnej lehote prostredníctvom svojho zvoleného obhajcu JUDr. Jozefa Barana, advokáta v Žiari nad Hronom, odvolanie. Krajský súd v Nitre uznesením z 26. februára 2015, sp. zn. 4To 126/2014, odvolanie obvineného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 26. februára 2015, sp. zn. 4To 126/2014, podal prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. Jozefa Barana, advokáta v Žiari nad Hronom, dovolanie obvinený K. K.. Dovolanie podal z dôvodu dovolania uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Obvinený je toho názoru, že súd dôsledne nezistil všetky skutočnosti prejednávaneho skutku, tieto neboli objasnené a z predložených dokladov a z výpovedí svedkov sa preukázalo, že obvinený skutok nespáchal.

Uviedol, že spolu s manželkou boli uvedení do omylu W. B. tým, že zneužil ich osobné údaje, a tým že obvinený pracuje vo firme, ktorá patrí otcovi W. B..

Zdôraznil, že ako manželia nikdy vedome nepodpísali žiadnu zmluvu, ktorou by si požičali finančné prostriedky od Slovenskej sporiteľne, a.s. Bratislava, pričom všetky peňažné prostriedky W. B. použil pre vlastnú potrebu. V tejto súvislosti uviedol, že W. B. spoločne so D. M. zabezpečili všetky podklady pre poskytnutie úveru a podpísanie úverovej zmluvy, následne W. B. zabezpečil potvrdenia o zamestnávateľoch a výške príjmu manželov K. a ručiteľa K..

Ďalej uviedol, že s W. B. založil spoločný účet z dôvodu, aby mu na tento účet chodila výplata od jeho otca, pričom na tento účet D. M. (zamestnankyňa spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s.) poukázala v deň podpísania úverovej zmluvy 6. októbra 2010 finančnú hotovosť vo výške 9 958,17 Eur (300 000 Sk) a v ten istý deň celú hotovosť W. B. z účtu vybral a použil pre vlastnú potrebu.

W. B. úver splácal a zaplatil splátky vo výške 2 277,47 Eur, pričom úver prestal splácať po tom, ako druhýkrát uviedol obvineného a jeho manželku do omylu, keď ako údajný žiadateľ si vybavil úver v Prvej stavebnej sporiteľni, a.s., kde manželia K. mali vystupovať ako ručiteľia pod hrozbou straty zamestnania. W. B. použil finančné prostriedky z tohto úveru tiež pre vlastnú potrebu, úver nesplácal a až v súdnom konaní sa obvinený dozvedel, že bol žiadateľom o úver a W. B. bol len ručiteľ. Obvinený je presvedčený, že takéhoto istého úverového podvodu sa W. B. dopustil aj voči manželom R., čo potvrdila aj svedkyňa Q. R. na hlavnom pojednávaní.

Obvinený zdôraznil, že B. sfaľoval všetky potrebné doklady k vybaveniu úveru a odmenou za to, že obvinený a V. K. budú vystupovať ako ručiteľia, mala byť suma 165,97 Eur (5 000 Sk) pre každého.

Obvinený je toho názoru, že mu nebolo preukázané úmyselné konanie ani zavinenie z dôvodu, že tým, že si neprečítal obsah listiny, ktorú podpísal a tiež tým, že podpísal nevyplnenú predtlač formulára pod nátlakom straty zamestnania, nenaplnil skutkovú podstatu trestného činu úverového podvodu, ktorý je úmyselným trestným činom. Obvinený bol pri podpisovaní listín uvedený do omylu, tieto podpisoval pod nátlakom a v tiesni, neuvedomujúc si následky svojho konania; W. B. naopak konal úmyselne, zneužil jeho tiešeň a dôveru s cieľom obohatiť sa.

V závere podaného dovolania konštatoval, že W. B. trestne stíhaný nebol, pričom o jeho trestnej zodpovednosti mal vedomosť aj okresný prokurátor. Trestné stíhanie voči W. B. by preukázalo, kto spáchal trestný čin úverového podvodu, kto bol jeho organizátorom a kto bol v tiesni zneužitý a uvedený do omylu, čím sa podľa jeho názoru súd dopustil podstatných chýb pri vykonávaní dôkazov.

Vzhľadom na uvedené obvinený navrhol, aby dovolací súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušil.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril V. K., ktorý uviedol, že sa stotožňuje s obsahom dovolania podaného obvineným K. K.. Uviedol, že celú vec zorganizoval W. B. a zatiahol ho ako ručiteľa do celej veci, pričom do tohto vzťahu vstupoval s istotou, že dlh W. B. splatí.

Rovnopis dovolania bol 30. septembra 2015 doručený aj Okresnej prokuratúre Nitra spolu s výzvou, aby sa k podanému dovolaniu vyjadrila, pričom do dnešného dňa tak neurobila (č. l. 369 spisu).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) primárne zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku), v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku) a za splnenia podmienky, že obvinený využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku); dospel však k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku, pretože je zřejmé, že nie je splnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku zdôrazňuje, že rozsah prieskumného oprávnenia dovolacieho súdu je v zmysle vyššie citovaného ustanovenia obmedzený na právne posúdenie ustálených skutkových zistení. Dovolací súd nie je legitimovaný posudzovať ani úplnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní a rovnako ani hodnotenie dôkazov vykonaných v pôvodnom konaní. Dovolací súd nepredstavuje tretiu inštanciu zameranú na preskúmavanie rozhodnutí súdu druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený, bez ďalšieho, prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Preto pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa.

V danom prípade sa Krajský súd v Nitre v otázke viny a trestu obvineného K. K. stotožnil so skutkovými i právnymi závermi Okresného súdu Nitra.

K dovolaniu obvineného K. K. treba poznamenať, že len formálne odkazuje na ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku. V skutočnosti sa obvinený domáha zmeny skutkových zistení. Zdôrazniť treba, že medzi skutkové zistenia patria aj otázky subjektívnej stránky trestného činu, teda zavinenia obvineného, ktorého absenciu v podanom dovolaní napáda.

V danom prípade je táto stránka trestného činu aj výslovne vyjadrená v skutkovej vete rozsudku súdu prvého stupňa, že obvinený K. K. ako dovolateľ a V. K. si boli vedomí skutočnosti, že „uviedli nepravdivé údaje týkajúce sa ich zamestnávateľov o výške ich príjmov“. Toto je podstatná náležitosť subjektívnej stránky pri trestnom čine úverového podvodu, pri ktorom sa úver vyláka uvedením iného do omylu v otázke splnenia podmienok na jeho poskytnutie, t. j. v tomto prípade uvedením do omylu poškodenú obchodnú spoločnosť - Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava; zavinenie pokrýva v predmetnom prípade aj ostatné zložky konania a následok spôsobený obvineným K. K..

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok teda nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa. Vyššie uvedený dovolací dôvod preto nemôže naplňovať poukaz K. na to, že nebola v konaní preukázaná vykonaným dokazovaním subjektívna stránka trestného činu. Táto totiž predstavuje vnútorný vzťah páchatel'a k spáchanému trestnému činu, ktorý nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkovane, t. j. tak ako sa navonok prejavuje v jeho konaní, ktoré je napokon obsahom skutkovej vety rozhodnutia; pokiaľ ide o námietku obvineného v odôvodnení dovolania, ktorá vychádza z opacného hodnotenia dôkazov než urobili súdy oboch stupňov a obvinený na základe svojich argumentov (najmä pokiaľ ide o rozsah dokazovania i hodnotenie dôkazov najmä s

ohľadom na skutočnosť, či obvinený vedome podpísal úverovú zmluvu) došiel k úplne inému skutkovému záveru než súdy, keď napokon sám obvinený v závere dovolania uvádza „súd sa dopustil podstatných chýb pri vykonávaní dôkazov“, v tejto súvislosti opätovne dovolací súd uvádza, že takáto revízia nie je v dovolacom konaní prípustná.

Záverom preto dovolací súd zhrňuje a zdôrazňuje tak, ako už vyššie uviedol, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia existencie dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa. V trestnej veci obvineného K. K. to teda znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie, podľa ktorého obvinený spáchal skutok tak, ako je uvedené v rozsudku Okresného súdu Nitra z 31. januára 2014, sp. zn. 1T 74/2011, v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre z 26. februára 2015, sp. zn. 4To 126/2014. Tieto skutkové okolnosti obsiahnuté v popise skutku potom poskytujú spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov trestného činu úverového podvodu podľa § 250a ods. 1, ods. 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších, zo spáchania ktorého bol obvinený uznaný za vinného.

Dovolací súd preto na neverejnom zasadnutí došiel k záveru, že nezistil existenciu dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, a preto tento mimoriadny opravný prostriedok postupom podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.